

ΛΟΥΚΑΣ Π. ΕΖΝΕΠΙΔΗΣ

ΦΤΩΧΟ ΤΑΛΕΝΤΟ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΚΟΝΙΤΣΑ 1991

ΛΟΥΚΑΣ Π. ΕΖΝΕΠΙΔΗΣ

ΦΤΩΧΟ ΤΑΛΕΝΤΟ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
ΚΟΝΙΤΣΑΣ	
ΑΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ	Δ/33132
ΗΜΕΡ. ΕΙΣΑΓΟΓΗΣ	9-7-1997
ΤΑΞΙΝ. ΑΡΙΘΜ.	889.1 Ε20

Κωδ. Εργρ. 7368

ΚΟΝΙΤΣΑ 1991

Αντί προλόγου

Θα ήθελα να ζητήσω από τους αναγνώστες να δείξουν την επιεικιά τους για τις μεγάλες ατέλειες που θα συναντήσουν διαβάζοντας τους στίχους, γιατί ο συγγραφέας αυτού του βιβλίου είναι φτωχός σε εγκυκλοπαιδική μόρφωση και διαθέτει απλά ένα απολυτήριο δημοτικού σχολείου. _

Λουκάς Εζνεπίδης

Κόνιτσα

Πατριωτικά

ΗΜΕΡΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Το κελαϊδούνε τα πουλιά
της άνοιξης τ' αηδόνια
και φέρνουνε στη μνήμη μας
τα περασμένα χρόνια.

Που ο Έλληνας δεν έχασε
ποτέ του την ελπίδα,
πως θα δει μια μέρα λεύτερη
την ένδοξη πατρίδα.

Μα δεν άργησε να ρθεί
η άγια 'κείνη μέρα
που Λευτεριά ή Θάνατος
ακούστηκε ως πέρα.

Τη μέρα που ο αρχάγγελος
στην Παναγιά είχε δώσει
κρίνο ολόλευκο και αγνό
για να της φανερώσει.

Πως θα γεννήσει το Χριστό
τον κόσμο να λυτρώσει
και τον ραγιά τον Έλληνα
να τον ελευθερώσει.

Τη μέρα αυτή edιάλεξε
ο Έλληνας ραγιάς,
να κάνει τον αγώνα του
μέρα λευτεριάς.

Σε σας ψυχές που πέσατε
για την ελευθερία
και γράψατε με το αίμα σας
καινούργια ιστορία.

Πάντα θα σας θυμούμαστε
ποτέ δε σας ξεχνούμε
το αίμα σας που δώσατε
δε θα το λησμονούμε

Κι υπόσχεση σας δίνουμε
πως τίποτα δεν ξεχνούμε
το δρόμο που χαράξατε
θα τον ακολουθούμε.

Διότι πάντα η χώρα μας
έχει τα παλικάρια
που όταν η ώρα το καλεί
ορμούνε σαν λιοντάρια.

ΣΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ '21

Η Ελλάδα ποτέ δεν έπαψε
ήρωες να γεννάει
και πάντα στις δύσκολες στιγμές
με πίστη να πολεμάει.

Νέοι γέροι τρέξανε
στο σάλπισμα το ένα
να παν' στην επανάσταση
όλοι του Είκοσι Ένα.

Τη μάνα τους εχαιρέταγαν
της φίλαγαν το χέρι
το γιαταγάκι παίρνανε
και πιάνανε καρτέρι.

Τον όρκο τους που δίνανε
τον ενθυμούνται όλοι
την λευτεριά είχαν σύνθημα
ή να τους βρεί το βόλι.

Μια χούφτα ήταν οι Έλληνες
στο Τούρκικο τ' ασκέρι,
αλλά όλοι τους τρομάξανε
το Ελληνικό μαχαίρι.

Κι ο κλήρος στάθηκε
κι αυτός εις το πλευρό τους
κι όλα τα θυσιάσανε
κι αυτόν τον εαυτό τους.

Γι' αυτό καλό θα ήτανε
σ' αυτούς να υποκλιθούμε
κι όλοι να τους σκεπτόμεθα
και να τους μιμηθούμε.

Για ν' ακουστεί και πάλι ξανά
στην Αγιά Σοφιά η καμπάνα
να 'ρθουν και τ' άλλα τα παιδιά
στη λατρευτή τη μάνα.

ΤΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ '21

Ελευθερία ή Θάνατος
το είπαν μικροί μεγάλοι
κι οι Έλληνες εσήκωσαν
όλοι τους το κεφάλι.

Απόφαση το πήρανε
να ελευθερωθούμε
στην εκκλησιά ορκίστηκαν
για να αγωνιστούμε.

Με την ευχή της μάνας τους
και το σπαθί στο χέρι
το καριοφύλι παίρνανε
τρέχοντας στο λημέρι.

Μονοιασμένοι στάθηκαν
λαός και αρχηγεία
σελίδες δόξας γράψανε
ξανά στην ιστορία.

Τον όρκο τους που δίνανε
τον ενθυμούνται όλοι,
ή να γυρίσουν νικητές
ή να τους βρει το βόλι.

Γι' αυτό κι εμείς τη μέρα αυτή
όλοι ας μη ξεχνούμε,
με τα διδάγματα αυτά
ας αναβαπτιστούμε.

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ '21

Μες στο σκοτάδι της σκλαβιάς
ο Έλληνας ζούσε ραγιάς
κι αγώνα άρχισε τρανό
της λευτεριάς ξεσηκωμό.

Του Παπαφλέσσα τη φωνή
ακούσαν οι οπλαρχηγοί
το σύνθημα μόλις δοθεί
για να ξεσηκωθούν μαζί.

Λαγκάδια, πόλεις και χωριά
τα τραγουδά η κλεφτουριά
παντού ακούγονται πυρά,
Μανιάκι, Ρούμελη, Μοριά.

Τα καριοφύλια αντιλαλούν
σ' όποιον τόπο κι αν βρεθούν,
γλυκοχαράζει η λευτεριά
τους Τούρκους διώχνουν στην Τουρκιά.

Κανείς δεν το περίμενε
πως θα αντισταθούνε
το αίμα τους να δώσουνε
και να ελευθερωθούνε.

Την μέρα πάντα τούτη δω
ποτέ ας μη ξεχνούμε,
στο αίμα των Ηρώων μας
όλοι ας βαπτιστούμε.

ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Μάνα βγάξει τον πόνο της
κι οι λαγκαδιές βουϊζουν
κι οι πιο σκληρότερες καρδιές
ακούνε και ραγίζουν.

Ο πόνος πια μεγάλωσε
και η οργή ξεσπάει,
κλαμένου στόμα άνοιξε
Τούρκους πια για να φάει.

Γιατί της πήραν τα παιδιά
της πήραν τον αδελφό της,
για όλα τα Ελληνόπουλα
πονούσε σαν το δικό της.

Ανάθεμα Σουλτάνε μου
με όλο σου τ' ασκέρι
όπου τους δίνεις διαταγές
άνδρες, παιδιά να παίρνει.

Το άδικο το αίμα αυτό
να είναι στο λαιμό σας
και η κατάρα τούτη δω
να καίει το σωθικό σας.

Ανάθεμα Σουλτάνε μου
ανάθεμά σας όλοι
κάνεις να μη ξεφύγετε
του Έλληνα το βόλι.

ΑΝΑΛΥΣΗ: «ΛΕΝΩ ΜΠΟΤΣΑΡΗ»

Η Λένω Μπότσαρη κι αυτή
γυναίκα αντρειωμένη
έκατσε κι αρματώθηκε
μη μείνει σκλαβωμένη.

Όπλα στον ώμο κρέμασε
και βόλια στην ποδιά της
κι οι Τούρκοι όλοι τρέμανε
για να της παν' κοντά της.

Στον πόλεμο πολέμαγε
καλύτερα από άντρες
με το σπαθί τους έκοβε
τους Τούρκους σαν τις χάντρες.

Με καύχημα τους έλεγε
πως ξέρω τ' 'οπλο να πιάνω,
γιατί είμαι η αδερφή
του Μπότσαρη του Γιάννο.

Γυναίκες κοπέλες θα 'πρεπε
τραγούδια να της πούνε,
και όσες έχουνε καρδιά
για να την μιμηθούνε.

ΣΤΙΣ ΓΕΝΝΑΙΕΣ ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΕΣ

Εκεί ψηλά στο Ζάλογγο
στρέψετε τη ματιά σας
να δείτε τις Σουλιώτισσες
που τραγουδούν μπροστά σας.

Που τον χορό τους σέρνανε
όλες μαζί εκεί
και 'κάναν τη θυσία τους
που έμεινε ιστορική.

Κόσμο, ζωή, την χαιρετούν
αφήνοντας με "έχε γεια"
και στον γκρεμό επέσανε
όλες με τη σειρά.

Να φύγουν εθελήσανε
αγνές και τιμημένες
τον θάνατο προτιμήσανε
να πάνε δοξασμένες.

Γυναίκες που έχετε καρδιά
και είστε αντρειωμένες,
γκρεμό να προτιμήσετε
να φύγετε τιμημένες.

ΣΤΑ ΧΝΑΡΙΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

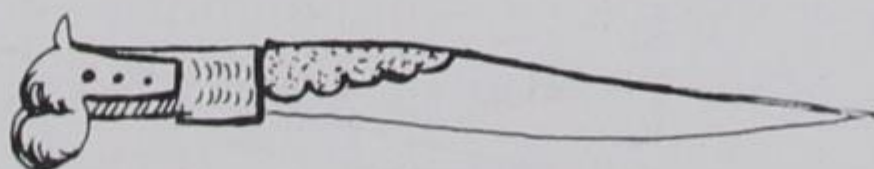
Πιστοί κι εμείς στα χνάρια σας
πάντα θα περπατούμε
μικροί μεγάλοι όλοι μας
εσάς θ' ακολουθούμε.

Το αίμα σας που δώσατε
φλογίζει την καρδιά μας
μας εμπυχώνει πάντοτε
για τα ιδανικά μας.

Μας κάνατε περήφανους
και μας και τα παιδιά μας
για να φανούμε αντάξιοι
απέναντι στη γενιά μας.

Τα τιμημένα όπλα σας
πάντα θα δοξαστούνε
νίκες πάντα θα φέρουνε
με δάφνες θα στολιστούνε.

Και όρκο πάλι σας δίνουμε
σύσσωμα τώρα όλοι
πως αν έρθουν δύσκολοι καιροί
θα πέσουμε στο βόλι.

ΤΑ ΠΗΡΑΜΕ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Φεγγοβολούν τα Γιάννενα
αστράφτει και η Τσούκα
Η Μανωλιάσα και αυτή
την όψη της αλλάζει.

Έρθε η ώρα και σ' αυτά
για να αναστηθούνε,
τους Τούρκους για να διώξουμε
κι ελεύθερα να ζούνε.

Το κελεϊδούνε τα πουλιά,
της λευτεριάς τ' αγέρι
κι οι Τούρκοι κυκλωθήκανε
χωρίς κανείς να ξέρει.

Ολίγες οι δυνάμεις μας
μα συμφωνήσαν όλοι,
κανείς τους δεν ετρόμαζε
του Εσσάτ πασά το βόλι.

Απ' το Μπιζάνι μήνημα
στον Άγιο Νικόλα,
το σχέδιο ήταν έτοιμο
τα έχουν ζώσει όλα.

Και μάχη μεγάλη δώσανε
μέχρι να ξημερώσουν
τα ξακουστά μας Γιάννενα
να τα ελευθερώσουν.

Σ' αυτήν την μάχη έβαλε
κι η Παναγιά το χέρι
ο Εσσάτ πασάς δείλιασε
με όλο του τ' ασκέρι.

Τα πήραμε τα Γιάννενα
το τραγουδούνε όλοι
και οι Τούρκοι ετρομάζανε
του Έλληνα το βόλι.

